

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I KŽ-228/2022-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivana Turudića, univ.spec.crim., predsjednika vijeća te sudaca Sande Janković i dr.sc. Tanje Pavelin, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bujas, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Ž. T., zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika, podnesenima protiv presude Županijskog suda u Splitu od 14. veljače 2022., broj K-12/2019., u sjednici vijeća održanoj 14. rujna 2022., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženog Ž. T.,

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe državnog odvjetnika i optuženog Ž. T. kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Splitu optuženi Ž. T. proglašen je krivim zbog kaznenog djela ubojstva iz članka 110. KZ/11., činjenično i pravno opisanog u izreci presude za koje je osuđen temeljem članka 110. KZ/11. na kaznu zatvora u trajanju od 14 (četnaest) godina u koju je temeljem članka 54. KZ/11. uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 11. kolovoza 2018. do 9. listopada 2018. i od 14. veljače 2022. pa nadalje.

2. Na temelju članka 148. stavak 1. u vezi sa člankom 145. stavak 2. točka 1. i 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.) optuženi Ž. T. dužan je naknaditi troškove kaznenog postupka u ukupnom iznosu od 180.645,85 kuna, od čega iznos od 149.570,55 kuna na ime troškova vještačenja, iznos od 230,00 kuna putni trošak za svjedoka, iznos od 21.945,30 kuna trošak tumača, iznos od 2.500,00 kuna trošak obdukcije, iznos od 1.400,00 kuna trošak pisanog mišljenja o obdukciji, a iznos od 5.000,00 kuna na ime naknade paušalne svote.

3. Protiv te presude žali se državni odvjetnik i optuženi Ž. T.

3.1. Državni odvjetnik žali se zbog odluke o kazni. Predlaže da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske preinači pobijanu presudu u odluci o kazni na način da optuženog Ž. T. osudi na kaznu zatvora u duljem trajanju.

3.2. Optuženik je podnio žalbu osobno i po branitelju, odvjetniku T. V.

3.3. U žalbi koju je podnio po branitelju, optuženik se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08., zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da se "...predmet sukladno istaknutim žalbenim argumentima vrati na ponovno raspravljanje i odlučivanje pred sudskim vijećem u izmijenjenom sastavu, a podredno da se ista sukladno istaknutim remedijalnim navodima preinači na način, da se okrivljeni blaže tereti primjenom sugeriranog pravnog instituta nužne obrane, odnosno da se primijeni istaknuta blaža pravna kvalifikacija na koju se ukazuje u ovoj žalbi...".

3.4. U osobno podnesenoj žalbi, optuženik se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja bez isticanja drugih žalbenih osnova, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači u oslobađajuću presudu. Oba podneska razmatraju se kao jedna žalba.

4. Odgovor na žalbe optuženog Ž. T. podnio je državni odvjetnik s prijedlogom da se žalba optuženog Ž. T. odbije kao neosnovana.

5. Postupajući u skladu s odredbom članka 474. stavka 1. ZKP/08., spis je dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

6. O sjednici drugostupanjskog vijeća na traženje obrane obaviješteni su optuženik i njegov branitelj, odvjetnik T. V. te državni odvjetnik. Prisutnost optuženog Ž. T. na sjednici vijeća osigurana je u smislu članka 475. stavak 8. ZKP/08. uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj). Državni odvjetnik i branitelj optuženika, iako uredno obaviješteni, nisu pristupili na sjednicu vijeća, pa je ista održana u njihovoj odsutnosti na temelju članka 474. stavak. 4. ZKP/08.

7. Žalbe nisu osnovane.

8. Optuženik u žalbi paušalno navodi da je obrazloženje prvostupanjske presude u suprotnosti s izvedenim dokazima i sadržajem iskaza ispitanih svjedoka koji su demantirali optuženikov alibi da se u kritično vrijeme nije nalazio na lokaciji gdje se dogodio inkriminirani mu događaj te da nije počinitelj kaznenog djela. Zbog toga smatra da postoje odstupanja i proturječnosti između izvedenih dokaza i razloga u pobijanoj presudi, te ističe da su razlozi obrazloženja potpuno nejasni i u znatnoj mjeri proturječni, čime očito aludira na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08. Međutim, u odnosu na ovu žalbenu osnovu treba reći da taj vid bitne postupovne povrede uopće nije predviđen odredbom članka 468. stavak 1. točka 11. ZKP/08 te optuženik zapravo sadržajno dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja u konkretnom slučaju preocjenjujući dokaze izvedene po prvostupanjskom sudu.

8.1. Nadalje, suprotno tvrdnjama žalitelja, pobijana presuda sadrži jasne i dostatne razloge o svim odlučnim činjenicama, a posebno i detaljnu analizu obrane optuženog Ž. T., a razlozi o spornim činjenicama navedeni u obrazloženju su jasni i argumentirani, bez proturječnosti, utemeljeni na rezultatima cjelovito i zakonito provedenog dokaznog postupka.

8.2. U okviru žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08., optuženik navodi da se presuda temelji na nezakonitim dokazima koji su prikupljeni tijekom dokazne radnje očevida (Zapisnik o očevidu) Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, Službe za očevide i kriminalističku tehniku, poslovni broj 511-12-08-10-09-K-187/18 od 13. kolovoza 2018. i dokazne radnje privremenog oduzimanja predmeta iz članka 261. ZKP/08. (Zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta (bez naloga)) Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, PP Trogir, poslovni broj 511-12-33-232-474/18 od 13. kolovoza 2018. (list 327-328 spisa) sastavljen uz POOP broj 00080164, od 13. kolovoza 2018. (list 324 spisa).

8.3. Protivno žalbenim navodima, ocjena je drugostupanjskog suda da su pobrojane dokazne radnje provedene na zakonit način i u postupku predviđenom zakonom, pa se u konkretnoj situaciji ne radi o dokazima koji bi bili prikupljeni protivno odredbama članka 10. stavak 2. točka 3. ZKP/08.

8.4. Suprotno daljnjim žalbenim navodima nije ostvarena niti bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 2. ZKP/08. Žalitelj, paušalno tvrdi kako osuđujuća presuda nije utemeljena na "...stvarnim dokazima..." već na podacima iz novinskih članaka objavljivanih tijekom istrage spornog ubojstva pa da je time doveden u nepovoljan položaj i osuđen na temelju "...ogovaranja, mišljenja i spletki..." čime je povrijeđeno njegovo pravo na "...presumpciju nevinosti kao osnovno ljudsko pravo...". Međutim, to što sud u odnosu na pojedina utvrđenja ne prihvaća ocjenu dokaza kako to sugerira optuženik, ne predstavlja povredu presumpcije nevinosti, već se radi o žalbenoj tvrdnji usmjerenoj na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, o čemu će kasnije biti više riječi.

8.5. Ispitivanjem pak pobijane presude na temelju obveze iz članka 476. stavak 1. točka 1. ZKP/08. ovaj drugostupanjski sud utvrdio je da nije počinjena niti neka druga povreda odredaba kaznenog postupka na koju pazi po službenoj dužnosti.

9. Žalitelj uvodno u žalbi naznačuje i povredu kaznenog zakona, no tu žalbenu osnovu ne konkretizira, a ispitivanjem pobijane presude po službenoj dužnosti u skladu sa člankom 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08. ovaj drugostupanjski sud utvrdio je da na štetu optuženika nije povrijeđen kazneni zakon.

10. Optuženik kritizira i analizira i ocjenu provedenih dokaza čime osporava ispravnost utvrđenog činjeničnog stanja što opširno argumentira.

10.1. Prije svega, pravilno je prvostupanjski sud otklonio obranu optuženika o tome da u inkriminirano vrijeme nije bio na mjestu događaja te da nije počinitelj inkriminiranog mu kaznenog djela. Ustrajući na svojim tvrdnjama žalitelj osporava iskaze svjedoka koji su nakon uvida u snimke nadzornih kamera prepoznali da je osoba snimljena nadzornim kamerama u inkriminirano vrijeme u T. upravo optuženik. No, ovdje treba naglasiti da su se ti svjedoci suglasno prepoznali po nizu

karakterističnih specifičnosti, tjelesnoj građi, načinu držanja ruku i cigareta, karakterističnom "gegajućem" hodu, po obliku donjeg dijela lica i po odjeći zbog čega su prigovori optuženika neprihvatljivi. Opravdano je, nadalje prvostupanjski sud ocijenio neprihvatljivim obranu optuženika o postojanju "alibija" tvrdeći da je na temelju reproduciranih sadržaja video zapisa nadzornih kamera lociranih u neposrednoj blizini stana u kojem je ubijena žrtva u T., pravilno rekonstruirao kretanje optuženika u inkriminiranom vremenu, pri čemu brojni ispitani svjedoci suglasno potvrđuju da je na snimkama upravo optuženik kojeg prepoznaju po brojnim specifičnim obilježjima.

10.2. Optuženik, između ostalog, smatra i da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno, jer po njegovom mišljenju ključni svjedoci obrane D. J. i D. B., nakon što su ispitani pred državnim odvjetnikom nisu pozvani na raspravu radi "...dodatnog očitovanja i neposrednog konfrontiranja na sudu..." čime usput aludira i na povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavak 2. ZKP/08.

10.3. Međutim, suprotno prigovorima žalitelja izostanak neposrednog konfrontiranja iskaza navedenih svjedoka na raspravi nije bio od utjecaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja pa čitanjem sadržaja iskaza navedenih svjedoka nije povrijeđeno načelo konfrontacije kako to prigovara žalitelj. Prije svega, zato što se radi o svjedocima koji nisu ključni za utvrđenje dinamike spornog događaja, niti je na sadržaju tih iskaza utemeljena pobijana presuda. Naime ključni dokazi za utvrđivanje identiteta počinitelja nepobitno su snimke nadzornih kamera kojima je "pokriven" pravac kretanja optuženika inkriminiranog mu dana (od Č. mosta u blizini njegove kuće prema Autobusnom kolodvoru d.d. u T., i u ulici K. T. gdje se nalazi stan žrtve) kao i vremenu kada je uočen u blizini stana oštećenice na dolasku i u odlasku sa mjesta ubojstva. Na temelju preciznih podataka o vremenu kada je optuženikovo kretanje zabilježeno na kamerama, a njegov identitet potvrđen suglasnim iskazima brojnih svjedoka koji su ga prepoznali na snimkama, pravilno je prvostupanjski sud rekonstruirao kretanje optuženika kao i dinamiku počinjenja kaznenog djela, a navedeno nije osporeno sadržajem iskaza svjedoka D. B. kojem su također predočene snimke video nadzora na kojima je prepoznao optuženika kojeg je ranije toga jutra vidio ispred apartmana u kojem je ljetovao u prizemlju kuće u kojoj je tada boravio i optuženik. Nadalje, posve je irelevantno za pravilno utvrđenje činjeničnog stanja što su u sadržaju iskaza svjedoka D. J. (zeta svjedoka D. B.) vidljiva manja odstupanja o vremenu kada je pred apartmanom vidio optuženika u odlasku i dolasku. Naime i po ocjeni drugostupanjskog suda nije logično ni životno prihvatljivo da se svjedoci, iskazujući o kretanju optuženika inkriminirane zgrade, mogu tako precizno i ispravno očitovati o točnom vremenu viđenja optuženika na pojedinim lokacijama kao što se to potpuno precizno može utvrditi zabilježenim podacima sa snimki nadzornih kamera. U konkurenciji subjektivnih dokaza, iskaza pojedinih svjedoka i snimki nadzornih kamera kao objektivnih dokaza životno je i logično prihvatljiva jača dokazna snaga snimki naspram iskaza svjedoka koji nisu posve suglasni oko točnog vremena viđenja optuženika na pojedinim mjestima na pravcu njegova kretanja tempore criminis.

10.4. Neosnovano optuženik u žalbi prigovara rezultatima provedenog mehanoskopskog vještačenja u odnosu na, po njegovoj vlastitoj ocjeni, sporni trag potplata sportske obuće pronađen na mjestu ubojstva koji izravno povezuje optuženika sa počinjenjem inkriminiranog mu kaznenog djela. Suprotno tome,

prvostupanjski sud detaljnom i sveobuhvatnom analizom rezultata provedenog mehanoskopskog vještačenja pravilno utvrđuje da sporni krvavi trag potplata obuće pronađen na mjestu ubojstva po svojim općim i posebnim karakteristikama je identičan općim karakteristikama potplata izuzetih sa tenisica pronađenih na plaži nedaleko od kuće u S. te je vještačenjem utvrđeno da osoba sa video snimke nosi isti tip tenisica koji odgovara tipu onih izuzetih na plaži, dok u odnosu na veličinu tenisice ostavlja mogućnost da se radi o veličini 45. Optuženik smatra da se bez dopunskog mehanoskopskog vještačenja tehnikom 3D ne može utvrditi da se radi upravo o njegovim tenisicama, jer da nije moguće sa sigurnošću utvrditi veličinu i model obuće. Međutim, navodima optuženika o potrebi provođenja dopunskog mehanoskopskog vještačenja nisu dovedeni u pitanje zaključci prvostupanjskog suda o pouzdanosti provedenog vještačenja, čiji rezultati u povezanosti sa drugim dokazima nesporno upućuju upravo na optuženika kao počinitelja, neovisno o izostanku DNA tragova na pronađenoj obući.

10.5. Ovaj drugostupanjski sud, protivno daljnjim žalbenim navodima, ocjenjuje kako je prvostupanjski sud pravilno i osnovano zaključio da je optuženik u inkriminirano vrijeme došao u stan oštećenice, koja ga je prethodno zvala na mobitel, ali se nije javljao. Iz navedenog proizlazi da je oštećena izvjesno očekivala dolazak optuženika u stan, a s obzirom da je imao ključeve od stana mogao je nesmetano i sam ući, što i potvrđuje izostanak materijalnih oštećenja na vratima stana. Prema iskazu medicinskog vještaka M. D. objektivno je moguće opisane brojne ozljede zadati u kratkom vremenu od minimalno 10-15 minuta. Iako optuženik i to osporava, treba imati u vidu da su optuženik i žrtva ranije bili u braku, da je njegov dolazak u stan bio očekivan, te je znao da je žrtva sama u stanu jer su trebali doći turisti, a znao je i da, osim njega i žrtve, nitko drugi nema ključ od stana. Iz svega navedenog i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda ukazuje se životnim i logično prihvatljivim zaključak da žrtva izvjesno nije očekivala njegov napad nožem pa je u tome izostala i njezina reakcija uslijed iznenadnih i brojnih ozljeda zadobivenih u kratkom vremenskom intervalu, što upravo potvrđuje i sudsko-medicinski vještak M. D. Zato je posve očekivano i logično da svjedoci u neposrednoj blizini nisu čuli buku iz stana jer je očito da žrtva uopće nije stigla reagirati na tako brutalan napad. Konačno, u cijelosti je ispravan zaključak prvostupanjskog suda o tome da se optuženik nakon ubojstva vratio na mjesto događaja zajedno sa drugim osobama, te odmah otključao stan ne čekajući da mu žrtva otvori vrata, čime je nastojao "...potvrditi zatečeno stanje..." i otkloniti od sebe sumnju na počinjenje kaznenog djela ubojstva.

10.6. Optuženik također prigovara rezultatima psihologijskog i psihijatrijskog vještačenja kojima je potvrđen mješoviti poremećaj osobnosti koji karakterizira agresivnost u situaciji kada je ugrožen njegov interes. Navedeno argumentira navodima svjedokinje S. T. da nije svadljiv i da njegove reakcije na pojedine situacije nisu burne, što je u suprotnosti sa rezultatom vještačenja, po kojem je za fenomen divljačkog napada tzv. "acting out" kao oblika izljeva bijesa isključeno svako planiranje, a što je po njegovoj ocjeni u suprotnosti sa zaključcima suda o načinu izvršenja inkriminiranog mu kaznenog djela i motivima njegova postupanja.

10.7. Protivno tim žalbenim navodima, prvostupanjski sud pravilno utvrđuje na temelju iskaza brojnih svjedoka bliskih žrtvi (S. T., M. B., N. K., A. M. V., I. V., M. K.) da je optuženik imao "...motiv osobne prirode usmjeren ka žrtvi..." te da je cjelokupna njegova kriminalna aktivnost i opisane radnje nanošenja ozljeda i

upotrijebljenog sredstva izravna posljedica njegovog nezadovoljstva ponašanjem žrtve koja je ugrozila zadovoljenje njegovih financijskih potreba izjavljujući da će ga iseliti iz kuće. Naime, nije sporno da je žrtva kao bivša supruga uzdržavala optuženika osiguravajući mu financijska sredstva za život, da je ostvarivala dobre prihode od privatne liječničke prakse i iznajmljivanja apartmana, za razliku od optuženika koji je bio bez imovine i bez prihoda, te je izjavama žrtve da će ga iseliti iz njezine kuće bila ugrožena njegova egzistencija. Kada se uz navedeno imaju u vidu rezultati multidisciplinarnog psihologijsko-psihijatrijskog vještačenja kojima je potvrđen poremećaj osobnosti uz nedostatak empatije i potiskivanje agresivnih i negativnih osjećaja koji u situacijama psihičkog pritiska gubi kontrolu i reagira agresivnošću i "acting outom", pravilno prvostupanjski sud zaključuje da su optuženikovi motivi povezani sa namjerama žrtve da ga prestane financijski uzdržavati zbog čega se smatrao ugroženim te je upravo zbog toga cjelokupna njegova kriminalna aktivnost ispoljena kao posljedica njegove poremećene osobnosti i impulzivnog pražnjenja njegove potisnute agresivnosti. U tom kontekstu, prvostupanjski sud, opisujući dinamiku događaja rekonstruiranu na temelju ukupnosti provedenih dokaza, suprotno žalbenim navodima, pravilno zaključuje da je optuženik mogao sve inkriminirane mu radnje kaznenog djela ubojstva počiniti u iznimno kratkom vremenskom intervalu od 10-15 minuta, neovisno o tome što ubojstvu nije prethodila svađa, nesuglasice ili neki drugi prijeperi na što se sasvim pogrešno poziva žalitelj.

11. Suprotno daljnjim žalbenim navodima o tome da optuženik nije imao namjeru lišiti života oštećenu, upravo cjelokupna njegova kriminalna aktivnost i opisane radnje nanošenja ozljeda i upotrijebljenog sredstva je izravna posljedica njegove agresivnosti i poremećaja osobnosti koja je na nedvojben način potvrđena rezultatima provedenih sudsko psihijatrijskih i psihologijskih vještačenja. Stoga osnovano prvostupanjski sud ocjenjuje da je optuženik "tempore criminis" bio ubojiv i inkriminirana mu kaznena djela počinio s izravnom namjerom.

12. Žaleći se zbog odluke o kazni državni odvjetnik smatra da je izrečena kazna preblaga i da nije prikladna za ostvarenje zakonske svrhe kažnjavanja, a s obzirom na utvrđene otegotne okolnosti na strani optuženika (jačina ugrožavanja zaštićenog dobra, iskazana hladnokrvnost i brutalnost), a što upućuje da se radi o egocentričnoj i agresivnoj osobi koja postaje razdražljiva i hostilna kada njene potrebe nisu zadovoljene, pa uslijed toga u situacijama psihičkog pritiska od strane okoline može izgubiti kontrolu i reagirati agresivno, a što je utvrđeno psihijatrijskim vještačenjem. Nadalje, državni odvjetnik navodi da nije dovoljno cijenjena brojnost i intenzitet uboda nožem u vitalne dijelove tijela žrtve koji rezultira isključivo fatalnom posljedicom uz izostanak bilo kakve mogućnosti da žrtva preživi, čime ukazuje na način počinjenja djela kao činjenicu koja sama za sebe iziskuje teže kažnjavanje. Nasuprot tome, pozivajući se na olakotne okolnosti (neosuđivanost, osobne prilike, korektno držanje pred sudom), optuženik smatra da je izrečena kazna prestroga te pledira za blažu kaznu.

12.1. Ispitujući pobijanu presudu u pogledu izrečene kazne utvrđeno je da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio i adekvatno ocijenio sve okolnosti koje, u skladu s odredbom članka 47. KZ/11., utječu na vrstu i mjeru kazne. Tako je, suprotno žalbenim tvrdnjama državnog odvjetnika, prvostupanjski sud pravilno utvrdio i

valorizirao otegotne okolnosti kao i pobude optuženika zbog kojih je počinio kazneno djelo.

12.2. Protivno suprotstavljenim tvrdnjama oba žalitelja, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda u pobijanoj su presudi ispravno i u cijelosti utvrđene sve okolnosti o kojima ovisi vrsta i mjera kazne. Pored toga je pri odmjerenju visine kazne prvostupanjski sud vodio računa o stupnju povrjeđivanja zaštićenog dobra, upornosti u kriminalnoj aktivnosti, koja se ogleda u brutalnosti napada, brojnosti uboda nožem i intenzitetu uboda u pretežito vitalne dijelove tijela te činjenicu da je oštećenu ostavio u stanu bez izgleda na preživljavanje, što u svojoj ukupnosti nadmašuje onu uobičajenu brutalnost svojstvenu kaznenom djelu ubojstva, što se opravdano odrazilo na visinu izrečene kazne zatvora. Istovremeno, kazna zatvora u trajanju 14 (četrnaest) godina u odnosu na zakonski minimum i maksimum propisane kazne zatvora za kazneno djelo ubojstva, a i s obzirom na životnu dob optuženika, u dostatnoj mjeri izražava društvenu osudu te će utjecati na ostvarenje generalne i specijalne prevencije pa nema mjesta ni strožem kažnjavanju kako predlaže državni odvjetnik.

13. Neosnovano se optuženik žali zbog odluke o troškovima kaznenog postupka tvrdnjom da je "...ograničenih materijalnih mogućnosti zbog čega mu je uostalom kao umirovljeniku s minimalnim primanjima koji živi u centru ... u ovoj pravnoj stvari postavljen branitelj po službenoj dužnosti..." te da bi ga zbog toga trebalo osloboditi od obveze naknade troškova postupka.

13.1. Suprotno tome, odluka suda kojom je optuženik dužan podmiriti troškove kaznenog postupka donesena je zakonito i pravilno u skladu sa odredbom članka 148. stavak 1. u vezi sa člankom 145. stavak 2. točka 1. i 6. ZKP/08., budući da je optuženik proglašen krivim, a nije utvrđeno da postoje uvjeti za oslobođenje od plaćanja troškova kaznenog postupka djelomično ili u cijelosti, pa je upravo zbog toga obvezan iste naknaditi. Iznos troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točka 1. ZKP/08. u iznosu od 180.645.,85 kuna sastoji se od troškova provedenih sudsko-psihijatrijskih i sudsko-medicinskog vještačenja, putnih troškova svjedoka, troška tumača, troška obdukcije, što je detaljno specificirano u obrazloženju pobijane presude, dok je visina paušala u iznosu od 5.000,00 kuna primjerena duljini trajanja i složenosti ovog kaznenog postupka. Ukoliko bi se naknadno utvrdilo da bi plaćanjem tih troškova bilo dovedeno u pitanje uzdržavanje optuženika, kako se to navodi u žalbi, zbog lošeg imovnog stanja, niskog iznosa mirovine i drugih konkretnih okolnosti (život u centru ...), predsjednik vijeća prvostupanjskog suda može posebnim rješenjem osloboditi optuženika od dužnosti naknade istih u skladu s odredbom članka 148. stavak 6. ZKP/08.

14. Slijedom navedenog, na temelju članka 482. ZKP/08., odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 14. rujna 2022.

Predsjednik vijeća:
Ivan Turudić, univ.spec.crim., v.r.